

[Indenrigs- og boligministeren.]

for, at man i enighed har kunnet vælge den udvej at modvirke de stigende skatter på forskelsværdierne over en forhøjelse af fradragene, det skal jeg lade ligge; men efter at der er opnået enighed i udvalget, fremsættes der altså herefter fra regeringens side et forslag om disse ændrede fradrag ved beregningen også af de kommunale ejendomsskatter.

Forsåvidt angår fradragene ved den kommunale ejendomsbeskatning, kan jeg nævne, at man på grundlag af de oplysninger, som nu engang er tilgængelige i dette øjeblik om vurderingsresultaterne i de forskellige egne af landet og indenfor de forskellige kommunetyper, ikke har fundet anledning til stadig at gøre forskel på København og Frederiksberg på den ene side og købstæderne og de sognekommuner, som har en bymæssig bebyggelse på mere end 3000 indbyggere, på den anden side. Vurderingsstigningen i købstæderne og i de bymæssigt bebyggede sognekommuner er nemlig meget uensartet, og der vil derfor i visse kommuner være et behov for endog meget store forhøjelser af fradraget. Lad mig blot her pege på, at vurderingen af villaejendomme i de københavnske omegnskommuner vil vise endog meget kraftige stigninger i forhold til den gennemsnitlige stigning for landet som helhed. Vi har derfor ment at måtte give kommunalbestyrelserne i de kommuner, hvor en sådan særlig stor stigning har gjort sig gældende, mulighed for at anvende de samme fradrag, som anvendes i København og på Frederiksberg, og som foreslås i dette forslag, hvis det skønnes nødvendigt for at mildne de skattemæssige virkninger af vurderingsstigningerne.

Frdragene i de bymæssigt bebyggede sognekommuner og i hovedstaden og i købstæderne har man da ment at kunne fastsætte til mindst 12 000 kr. og højst 21 000 kr. Dette betyder for Københavns vedkommende, at maksimumsfradraget forhøjes fra 14 000 kr. til 21 000 kr., medens de hidtidige grænser for fradragene i købstæderne m. v. har været mindst 8000 kr. og højst 11 000 kr. I de øvrige sognekommuner foreslås grænserne forhøjet fra hidtil mindst 5000 kr. og højst 7000 kr. til mindst 9000 kr. og højst 11 000 kr.

Samtidig har man ment at måtte foretage forhøjelse af det fradrag, der er gældende ved beregningen af den amtskommunale ejendomsskyld. Dette fradrag har siden 1933 været 5000 kr. og blev altså ikke ændret ved revisionen af 1946. Nu foreslås fradraget fastsat efter amtsrådets beslut-

ning indenfor en minimumsgrænse af 9000 kr. og en maksimumsgrænse af 12 000 kr.

Endelig foreslås det fradrag, der gives for hver lejlighed i en ejendom udover een lejlighed, forhøjet til 2000 kr. Dette fradrag blev i 1933 i alle kommuner fastsat til 1000 kr., og dette fradrag gælder stadig for amtskommunerne, men foreslås altså her også for amtskommunernes vedkommende forhøjet til 2000 kr. For de øvrige kommuner blev fradraget i 1946 forhøjet til 1500 kr. og efter forslaget her til 2000 kr., d. v. s., at fradraget vil blive af samme størrelse som det tilsvarende fradrag ved beregning af ejendomsskyld til staten og den fælleskommunale udligningsfond.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, og som finansministeren nævnte, og som jeg også selv tidligere har nævnt, har der i det folketingsudvalg, som har behandlet de to tidligere omtalte private lovforslag, været enighed om såvel at gå den her foreslåede vej til lempelse af de skattemæssige virkninger af de forhøjede vurderinger som om forhøjelsen af de enkelte fradrag. Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Efter henstilling fra landbrugsministeren skal jeg lade den første sag på dagsordenen udgå.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til oprettelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en fælles forsvarsstyrke i Europa med en fælles øverstkommanderende m. v.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3785).

Sagen sattes til forhandling.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Sidste gang, det høje ting havde lejlighed til at beskæftige sig med Danmarks stilling i forbindelse med Atlantpagtsamarbejdet, var under finanslovdebatten i oktober måned f. å. Den daværende udenrigsminister fremsatte dengang en detaljeret redegørelse for de overvejelser, der lå til grund for den daværende regerings tilslutning på Danmarks vegne til de hovedretningslinier for